

ΠΑΛΗΚΑΡΙΑ ΟΙ ΔΡΑΚΟΝΤΕΣ

Αγαππτέ κ. Κοντογιώργη

Στο βιβλίο του παππού μου Γεράσιμου Δρακονταειδή, που εκδόθηκε από τους Λευκαδίτες Πάτρας το 2005 (και σε ένα μικρότερο που είχε βγάλει ο Γεράσιμος το 1969) υπάρχει ένα κείμενο για

Ακρίτες αναφέρονταν κατά τους Βυζαντινούς χρόνους όσοι υπηρέτουσαν σε Στρατιωτικά Σώματα που παρέμεναν μόνιμα στα ακρότατα όρια της αυτοκρατορίας και των οποίων έργο ήταν να υπερασπίζονται το έδαφος της φρουράς σε διαβάσεις (όρεισούρες) και αποκρούοντας τις συνήθεις τότε επιδρομές των βαρβάρων λαών της Ασίας.

Στους Ακρίτες παραχωρούσε το κράτος (στους βίους και τους κληρονομικούς τους) γη του δημοσίου, όπως και ικανοποιητικούς μισθούς και πολλά άλλα προνόμια, με την υποχρέωση να υπηρετούν στις φρουρές, εγκατασούμενοι εκάστοτε και να σπλίζονται με δική τους δαπάνη. Απαραίτητος έπρεπε να έχουν ελαφύ εξαιρετικής ράτσας.

Το ασπρτικό σύστημα φρούρησης ήταν θεμελιώδες και υποτελεσματικό για την αυτοκρατορία. Οι Ακρίτες προσέφεραν μεγάλες υπηρεσίες και πολλές φορές έσωσαν το κράτος από τους επιδρομείς. Κατά τον 6ο, 9ο και 10ο αιώνα το επάγγελμα αυτό ήταν πάλι προσοδοφόρο και οι Ακρίτες είχαν πλοουτοσία.

Αυτοί, με τη ζωή που έκαναν, με τις τιμαριωτικές τους απολαύσεις τα προνόμια, τα αξιώματά τους, αποτελούσαν περιβλεπτή κοινωνική τάξη μέσα στη Βυζαντινή κοινωνία. Τη στρατιωτική αριστοκρατία της εποχής. Πολλές οικογένειες απ' αυτούς διακρίθηκαν στρατιωτικά, πολιτικά και οικονομικά.

Στα Λαφρικά Σώματα είχαν δοθεί από το λαό διάφορες ονομασίες, αντίστοιχες με τα κατορθώματά τους. Έτσι τους Ακρίτες που φρουρούσαν την περιοχή του όρους Το της Μ. Ασίας ονόμαζαν Δράκους και τους παραμοιάζαν με τους πτερωτούς της μυθολογίας. Υπηρετούσαν σε ορεινά και σκληρά εδάφη, αθληραγωγήθηκαν και είχαν αναπτύξει αρετές ηρωισμού, ορμητικότητας και αυτοθυσίας κι είχαν γίνει ο φόβος και ο τρόμος των επιδρομείων.

Η ονομασία Δράκος με την πάροδο του χρόνου πήρε διάφορες εξελίξεις. Έτσι απεπαιτώνται μεταγενέστερες παραφράσεις της ονομασίας αυτής, όπως και η ονομασία Δρακονταειδής.

Με την παρακμή του Βυζαντινού Κράτους τα Σώματα αυτά διαλύθηκαν και πολλοί από τους Ακρίτες, κυρίως οι αξιωματικοί και οι πλοουσίστες, εγκαταστάθηκαν σε πόλεις και κυρίως στην Κωνσταντινούπολη. Έτσι απεπαιτώνται οικογένειες Δρακονταειδή στον Πόντο και άλλες περιοχές της Αυτοκρατορίας.

Μετά την πτώση της Κωνσταντινούπολης στους Οθωμανούς (1453), οι περισσότερες ευπορούσες οικογένειες απέφυγαν τη δουλεία και κα-

την προέλευση των Δρακονταειδών. Βρίσκοντάς το πολύ ενδιαφέρον και διδακτικό σας παρακαλώ να το δημοσιεύσετε.

Στο επόμενο κομμάτι θα δούμε πώς ήρθαν στην Λευκάδα, πώς προέκυψαν οι Μαργέλδες και κάποια άλλα. Τις ευχαριστίες της ευρύτερης οικογενειάς μου στον Πατρινό κ. Μαργέλη και τους Δημάρχους Απολλωνίων κ.κ. Μελά και Λογοθέτη

Χαρίλαος

Μακρυγιώργος, γιός της Αρτεμης Δρακονταειδή, κόρης του Γεράσιμου